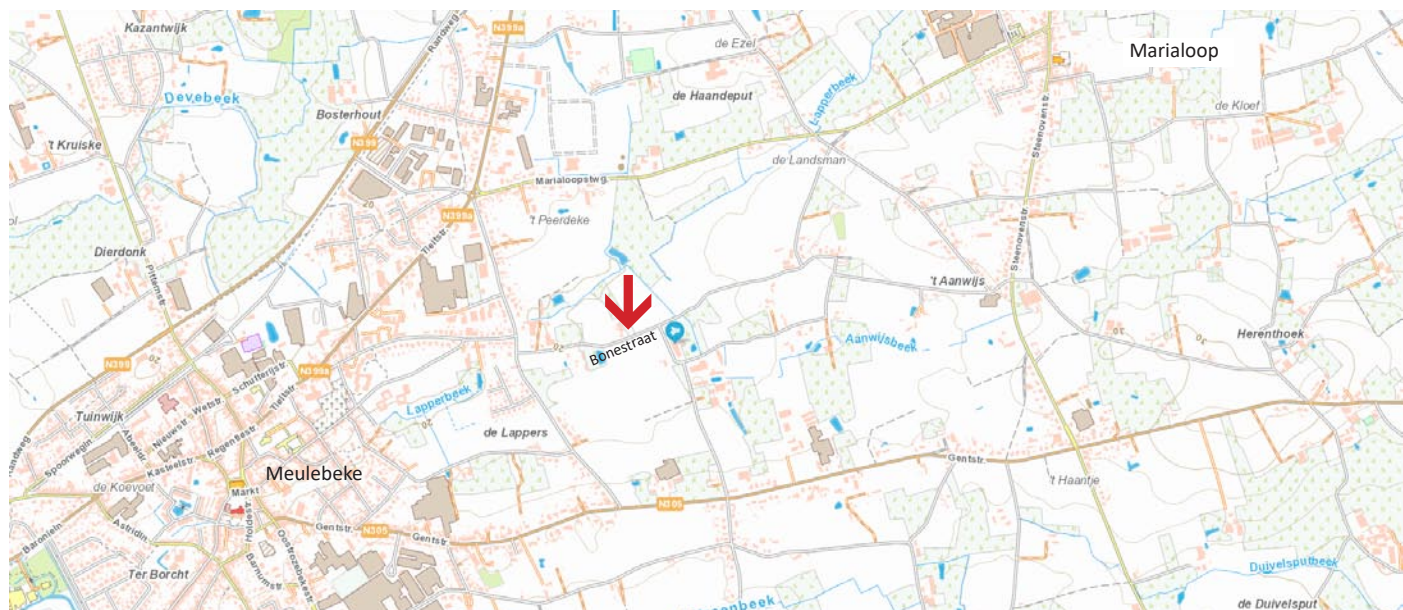

Oltid ievers...

Meulebeke, Bonestraat (vroeger Hospitaalstraat)

50°57'16 N | 3°18'30 O

Het verhaal van de familie Defreyne

Op de vlucht

Op donderdag 23 mei 1940 kreeg de bevolking van Hulste de dringende raad zich in veiligheid te brengen en noordwaarts te vluchten over het kanaal Roeselare-Leie. Men verwachtte immers een zware confrontatie met het Duitse leger aan de Leie. 's Anderendaags in alle vroegte trokken dan ook talrijke Hulstenaren groepsgewijze op weg. We volgen hier de **groep Defreyne, Vanpaemel, Honoré en Landuyt**.

Het was Omer Landuyt uit het 'Gemeentehuis' in de Kasteelstraat, en die van Meulebeke afkomstig was, die de groep wilde gidsen naar Marialoop, een parochie van Meulebeke, waar zij terecht zouden kunnen op de hofstede van zijn broer.

Ze waren beter niet vertrokken want reeds op hun vertrekdag vrijdag 24 mei lag Meulebeke volledig in de gevarenzone. Het kwam daar tot een hevige confrontatie tussen het Belgisch leger en de oprukkende Duitsers. Onafgebroken vielen er Duitse granaten op de gemeente, afgevuurd richting kerktoren die dan ook getroffen werd.

Bijna iedereen schuilde in de kelder. Het was in deze heksenketel dat onze Hulstenaars kort na de middag in het centrum van Meulebeke arriveerden. We weten exact in welk huis ze laatst zijn binnengegaan. In de herberg 'Karel van Mander' in het Peperstraatje. Ze mochten daar blijven schuilen maar ze waren bang en ongedurig en wilden zo vlug mogelijk op de hofstede Landuyt in Marialoop geraken. Deze informatie kregen we van Gabriëlle Vromman, de toen 16-jarige herbergiersdochter uit 'Karel van Mander' die zich nog alles goed kon herinneren.

Kort nadat de vluchtelingen de herberg verlaten hadden en uitgerekend in de toenmalige Hospitaalstraat (nu de Bonestraat) vielen enkele bommen die vanuit een geallieerd vliegtuig gedropt waren en een verschrikkelijke ravage aanrichtten in onze groep uit Hulste.

De vier dodelijke slachtoffers

- **Henri Vanpaemel**, 9 jaar. Hij was een van de twee zonen van Gustaaf en Maria Magdalena De Bisschop uit de Kapelstraat.
- **Jozef Honoré**, 13 jaar, jongste zoon van Arthur en Flavie Marie Tavernier uit de Kasteelstraat, nu nummer 19.
- Het echtpaar **Petrus Cyriel Defreyne**, vlaswerker, 37 jaar en **Antoinette Vanpaemel**, huishoudster, 35 jaar uit de Brugsestraat 94. Zij lieten vijf weeskinderen na die alle meewaren op de vlucht en later goed opgevangen werden door de familie.

De vijf weeskinderen opgevangen door de familie Vanpaemel

- **Mariette Defreyne** (°12 december 1932)
Eerst bij gemeentesecretaris Leon Vanpaemel x Anna Vanderschoot in de Brugsestraat 23, daarna bij René Vandekerckhove x Magdalena Vanpaemel in de Vlietestraat 165.
- **Antoinette Defreyne** (°12 oktober 1933)
bij René Vandekerckhove x Magdalena Vanpaemel in de Vlietestraat 165.
- **Michel Defreyne** (°5 januari 1935)
bij Aimé Decavel x Irma Vanpaemel in Beveren-Leie.
- **Jozef Defreyne** (°9 september 1936)
Bij Jozef Vanpaemel x Germaine Decock in café Belfort in Kuurne.
- **Daniel Defreyne** (1 september 1938)
bij Aimé Noreille x Marie Vanpaemel in de Brugsestraat 51.

De gekwetsten

Het ergst gekwetst was het jongste kind van de groep en nog geen 5 maand oud: Rosa Landuyt (°18 april 1940). Zij was een been afgerukt. Dankzij een prothese heeft ze zich later goed kunnen behelpen. Maar een tweede keer trof haar het noodlot toen ze in januari 1961 met haar scooter door een auto werd aangereden. Enkele dagen na het ongeval overleed ze te Kortrijk, nog geen 21 jaar oud.

Andere gekwetsten waren:

- Magda Honoré (°18 december 1923), dochter van Arthur en Flavie Tavernier.
- Anna Vanderschoot (°Mol 15 september 1896) - echtgenote van Leon Vanpaemel.
- Annie Vanpaemel (°Mol 10 augustus 1929) - dochter van Leon en Anna Vanderschoot.

Achteraf gezien waren de vluchtelingen beter thuis gebleven. Zo was er in het huis van het echtpaar Defreyne maar een klein ruitje 'gesneuveld'.

Petrus Cyriel Defreyne

Anna Vanpaemel

Mariette en Antoinette Defreyne